

Full diocesà

13 de desembre del 2015

p4 – Gran participació en el recés Emmaús dones

p5 – Ordenació Diaconal a la catedral de Solsona

Cap llar sense pessebre!

La tradició catalana assenyala el dia d'avui, Santa Llúcia, com el dia de posar el pessebre. Però, tot i que alguns esperen a arribar Nadal, és també al voltant de les fires de Santa Llúcia quan es posa en relleu aquesta venerable representació figurativa i plàstica del misteri del naixement de nostre Senyor Jesucrist. El pessebre no hauria de faltar en cap llar cristiana.

Si bé a la basílica de Santa Maria la Major de Roma, on reposaven alguns fragments del «Sant Bressol», ja va començar en el segle V el costum de la Missa del Gall i que a partir del segle VIII el naixement de Crist es va convertir en tema d'escenificacions populars al carrer, una data clau és la de 1223. A Greccio (Itàlia), sant Francesc d'Assís va voler sensibilitzar

els durs habitants d'aquella contrada amb una representació del naixement en una cova, la nit de Nadal. Amb la difusió que van fer-ne els convents franciscans, el pessebrisme es convertí en un veritable art, com a Nàpols (en la fotografia).

No oblidem que es tracta d'una expressió plàstica d'un misteri de la nostra fe: l'Encarnació del Verb. Les figures del pessebre, sobretot si representen la Sagrada Família, mereixen la nostra atenció pel que representen i cal inculcar als infants que no es tracta pas de joguines. Seria molt lloable que durant la nit de Nadal cada membre de la família adorés l'Infant Jesús abans de posar devotament la seva imatge en el pessebre mentre es canta alguna nadala.

«El Senyor és a prop. No us inquieteu per res»

Diumenge III d'advent / Cicle C

Lectura de la profecia de Sofonies

Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dintre teu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: «No tinguis por, Sió, no deixis caure les mans; el Senyor, el teu Déu, el tens a dintre, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies d'aplec.»

(3,14-18a)

Salm responsorial

Aclama'l ple de goig

Perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.

(Salm 12)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, viviu sempre contents en el Senyor; ho repetixo, viviu contents. Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així, la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

(4,4-7)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?» Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tingui menjar, que el comparteixi també amb els altres.» Entre els qui anaven a fer-se batejar hi havia també uns cobradors d'impostos que li deien: «I nosaltres, mestre, què hem de fer?» Ell els contestà: «No exigiu més del que està establert.» Igualment uns guardes li preguntaven: «Què hem de fer també nosaltres?» Ell els deia: «No forceu ningú amenaçant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontenteu-vos de la vostra soldada.»

La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no fóra potser el Messies. Ell respongué dient a tothom «Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo,

tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat, l'entrarà al seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga.» Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

(3,10-18)

«Jo us batejo només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni de deslligar-li el calçat. Ell us batejarà amb Esperit Sant i amb foc»

L'alegria de l'Esperit

Benet XVI

En aquest tercer diumenge d'Advent la litúrgia ens convida a l'alegria de l'esperit. Ho fa amb la cèlebre antífona que recull una exhortació de l'apòstol sant Pau: «Gaudete in Domino», «Alegreu-vos sempre en el Senyor (...). El Senyor és a prop» (cf. Fl 4,4-5). També la primera lectura bíblica de la missa és una invitació a l'alegria. El profeta Sofonies, al final del segle VII abans de Crist, es dirigeix a la ciutat de Jerusalem i a la seva població amb aquestes paraules: «Crida de goig, ciutat de Sió. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem» (So 3,14.17). Aquesta promesa es va realitzar plenament en el misteri de Nadal, que celebrarem d'aquí a una setmana i que és necessari renovar en l'«avui» de la nostra vida i de la història.

L'alegria que la litúrgia suscita en el cor dels cristians no està reservada només a nosaltres: és un anunci profètic destinat a tota la humanitat i de manera particular als més pobres, en aquest cas als més pobres en alegria.

Pensem en els nostres germans i germanes que, especialment a l'Orient Pròxim, en algunes zones d'Àfrica i en altres parts del món, viuen el drama de la guerra: quina alegria poden viure? Com serà el seu Nadal? Pensem en els nombrosos malalts i en les persones soles que, a més d'experimentar sofriments físics, sofreixen també en l'esperit, perquè sovint se senten abandonats: com compartir amb ells l'alegria sense faltar-los al respecte en el seu sofriment?

Cal confrontar l'«Alegreu-vos» litúrgic amb aquestes realitats dramàtiques. La invitació a l'alegria no és un missatge alienant, ni un estèril pal·liatiu, sinó més aviat una profecia de salvació, una crida a un rescat que parteix de la renovació interior.

La imatge

Pica baptismal (s. XVI) . Església parroquial de Santa Maria de Rubió (Anoia).

Els qui acudien a Joan preguntaven: «Què hem de fer?» Nosaltres, que hem rebut el baptisme cristià, també ens ho preguntem. La resposta és clara: ser fidels a les promeses del baptisme; mantenir-nos fermes en la fe que professem i renunciar al pecat pel camí de la caritat i del compliment dels deures del propi estat. Per a això hem estat batejats amb l'Esperit i amb foc.

Agenda

Lit. hores: Setmana III

14 dilluns

— Sant Joan de la Creu, religiós i doctor de l'Església (1542-1591)
Nombres 24,2-7.15-17a / Salm 24 / Mateu 21,23-27

15 dimarts

— Sant Urbici († 802)
Sofonies 3,1-2.9-13 / Salm 33 / Mateu 21,28-32

16 dimecres

— Santa Adelaida († 999)
— Sant Josep Manyanet, prevere (1833-1901)
Isaïes 45,6b-8.18.21b-25 / Salm 84 / Lluc 7.19-23

17 dijous

— Sant Llätzer
— Santa Otilia, verge (S.VII)
Gènesi 49,2,8-10 / Salm 71 / Mateu 1,1-17

18 divendres

— La Mare de Déu de l'Esperança
Jeremies 23,5-8 / Salm 71 / Mateu 1, 18-24

19 dissabte

— Sant Nemesi, màrtir (S.III)
— Sant Darius, màrtir
— Sant Adutori, abat
Jutges 13,2-7.24-25a / Salm 70 / Lluc 1,5-25

20 diumenge IV d'Advent / Cicle C

— Sant Domènec de Silos, abat (1000-1073)
Miquees 5,1-4a / Salm 79 / Hebreus 10,5-10 / Lluc 1,39-45

Gran participació en el recés Emmaús dones

Mn. Josep M. Vilaseca, consiliari del recés Emmaús dones

Els dies 20-22 de novembre es va celebrar el segon recés Emmaús amb la participació de cinquanta-quatre dones i un equip organitzador amb vint-i-cinc dones més.

Fou una experiència innovadora, organitzada per persones laiques i portada per elles en tot el seu desenvolupament. Hi vaig assistir com a consiliari conduint la part de les celebracions dels sagraments, pregàries i, sobretot, atenent les persones amb un acompanyament i una acollença de caire espiritual i vital. Les dones que assisteixen al recés no saben res de la seva estructura ni metodologia; només saben que van a renovar la seva vida cristiana. Vénen amb un cor obert i confiat. A poc a poc, a mesura que es desenvolupa el recés, les

persones assistents van repassant la seva vida, a la presència de Jesús que acompanya, cura, dóna llibertat i alegria. Hom s'adona de la necessitat de sentir-se estimat i d'estimar. I aquesta estimació arriba a la culminació amb l'estimació que dóna Jesús. El Santíssim Sagrament va estar exposat durant totes les hores, i sempre hi va haver gent pregant. Hi havia una gran diversitat de persones, cadascuna amb el seu camí particular i la seva pròpia història, però qui més qui menys s'ha sentit estimat i la seva fe ha rebut una embranzida per avançar. Vull destacar com a molt positiu l'equip de dones servidores. Totes mostraven la seva satisfacció pel treball realitzat i es complia allò de «fa més feliç donar que rebre». Notícia sencera a www.bisbatsolsona.cat

Projecció de la pel·lícula «Francisco: el padre Jorge»

El pròxim cap de setmana 19-20 de desembre es projectarà en alguns cinemes de la nostra diòcesi la pel·lícula sobre el papa Francesc «Francisco: el padre Jorge». La pel·lícula tracta d'una jove periodista espanyola que investiga l'emocionant viatge del jesuïta Jorge Mario Bergoglio després de conèixer-lo en el conclave de l'any 2005. Ens acostarem més a la labor humanitària que va fer Mons. Bergoglio: la seva lluita contra la prostitució, la dictadura, el treball esclau, la droga. La pel·lícula es projectarà als cinemes de Tàrraga i Solsona el cap de setmana vinent. També es projectarà al cinema de Berga el dia 31 de gener del 2016 (ho recordarem). Els dies i horaris de projecció són:

A Solsona, al cinema París: el dia 19 de desembre a les 18.30h. i el dia 20 de desembre a les 17.15h.

A Tàrraga, al cinema Majestic: el dia 19 de desembre a les 20.15h. i el dia 20 de desembre a les 18.15h.

Les dones servidores de l'organització van mostrar actituds d'acolliment, de tendresa, de comprensió, d'acompanyament amb les dones caminants. Van realitzar un servei humil, entregat, joiós i, sobretot, amarat de molta pregària

75è aniversari de la recuperació de les relíquies dels sants Màrtirs

Parròquia de Cardona

Cardona celebra enguany el 75è aniversari de la recuperació de les relíquies dels sants Màrtirs, Celdoni i Ermenter, després de la guerra civil. Per aquest motiu, des del propassat 18 d'octubre fins al 16 d'octubre del 2016 es faran un seguit d'activitats per celebrar aquesta efemèride.

El dia 18 d'octubre, dia en què es compliren 616 anys de l'arribada de les relíquies dels màrtirs a Cardona, se celebrà un ofici solemne presidit per Mn. Antoni Guixé, cantat per la Coral Cardonina i l'escolania, amb la veneració de les relíquies. A la tarda tingué lloc un concert a la col·legiata del castell a càrrec de la Capella de Música de Santa Maria del Pi.

Els dies 13-15 de novembre van començar les vetllades culturals a la cripta dels Sants Màrtirs, dins l'església parroquial; la primera d'aquest seguit de vetllades, que s'aniran organitzant un cop al mes, fou una exposició i projecció sobre l'explotació dels productes de cotó a l'Àfrica. El pròxim dia 27 de desembre tindrà lloc la segona vetllada cultural, protagonitzada pels joves de l'escolania.

El dia 21 de novembre, un grup de seixanta feligresos cardonins van pelegrinar a Cellers, origen de les relíquies. Dos quilòmetres abans d'arribar al monestir feren el

camí a peu presidits per la bandera. Allí, el rector de Cellers, acompanyat de fidels del poble, va mostrar les seves relíquies i explicà la història. Els cardonins ho aprofitaren per a visitar el santuari de Sant Ramon i l'església de Santa Maria de Cervera.

Ordenació diaconal / catedral de Solsona

El pròxim dia 27 de desembre, solemnitat de la Sagrada Família, a les 5 de la tarda, a la catedral de Solsona, el senyor bisbe ordenarà de diaca el Sr. Abel Trulls i Noguera.

L'Abel va ser admès als ordes, un pas previ al diaconat, el dia 8 de novembre, a l'església de Sant Jaume de Mollerussa, en una celebració presidida pel bisbe, on també un grup de trenta-quatre nois i noies de la parròquia van rebre el sagrament de la confirmació.

L'Abel havia impartit catequesi a alguns dels joves que aquest dia es van confirmar. També unes hores abans, a Miralcamp, un grup de set adolescents va rebre la confirmació. Esperem que l'Esperit Sant els faci créixer a tots en el testimoni de l'amor de Crist. Informa: Parròquia de Mollerussa.

Punts claus per a viure l'Any Sant de la Misericòrdia

Redacció

El dia 8 de desembre, tancada aquesta edició, el papa Francesc obria la Porta Santa a la basílica de Sant Pere de Roma, al mateix temps que s'obriran després les portes santes en totes les diòcesis del món, amb la finalitat de poder guanyar el jubileu: recordem que serà aquest diumenge dia 13 a la tarda (a les 5 de la tarda a Vic, amb sortida des de l'església del Carme; i a la mateixa hora a la catedral de Solsona). Donem a continuació les pautes sobre com viure l'Any Sant que ha elaborat Salvador Aragonés, d'acord amb la butlla «Misericordiae vultus» amb la qual el Papa va convocar aquest jubileu.

Què és un Any Sant o Jubileu extraordinari?

En la tradició catòlica, el Jubileu és l'any que proclama l'Església perquè els homes es converteixin en el seu interior i es reconciliïn amb Déu a través de la penitència, l'oració, la caritat, els sagraments i el pelegrinatge, perquè la vida és una peregrinació i l'home és un pelegrí (MV 14).

En tots els anys sants es guanyen indulgències, gràcies especials, que l'Església concedeix i que poden aplicar-se a la remissió dels propis pecats i les seves penes o també per als difunts que no gaudeixen de la glòria eterna encara. El

lema de l'Any Sant és «Misericordiosos com el Pare».

Per què aquest Any Sant és el de la misericòrdia?

El papa Francesc ha disposat que aquest Any Sant sigui el de la Misericòrdia per unir-nos més al rostre de Crist, ja que, com diu l'Evangeli, en ell es reflecteix la Misericòrdia del Pare. La misericòrdia és superior a la justícia. Déu és just, però va més enllà de la justícia amb la misericòrdia i el perdó. La misericòrdia no anul·la la justícia; al contrari, el qui peccarà haurà d'expiar la pena, però la justícia és solament l'inici de la conversió, perquè experimenta la tendresa del perdó.

Quan comença i quan acaba l'Any Sant?

L'Any Sant comença el 8 de desembre, en què se celebra el 50è aniversari de l'acabament del Concili Vaticà II, i acaba en la festa de Crist Rei, el 20 de novembre del 2016, últim dia de l'any litúrgic.

Què ens demana el Papa que fem?

El papa Francesc insisteix en la iniciativa de les 24 hores per al Senyor, que desitja que se celebrin en tota l'Església el divendres i dissabte abans del quart diumenge de Quaresma, perquè és expressió d'aquesta necessitat d'oració.

Així mateix, aconsella de practicar les obres de misericòrdia i a més viure intensament l'oració, el dejuni i la caritat durant la Quaresma (MV, 17), així com el sagrament de la confessió, perquè, penedits, puguem rebre millor les gràcies de l'Any Jubilar.

També demana que cadascú realitzi un pelegrinatge d'acord amb les seves pròpies forces (núm. 14) i travessar la Porta Santa.

¿És necessari anar a Roma i creuar la Porta Santa per a guanyar les indulgències?

No és necessari anar a Roma, ja que es pot pelegrinar a la catedral de la pròpia diòcesi (en el nostre cas, la porta santa a les catedrals de Vic i Solsona). Les indulgències són gràcies que, per mitjà de l'Església, es concedeixen als fidels quan es confessen i combreguen aquests dies, fan un acte de fe (un Credo) i resen pel Sant Pare.

Què són les obres de misericòrdia que proposa de viure el Papa?

El Papa diu que vol que el poble cristià reflexioni durant el jubileu sobre les obres de misericòrdia corporals i espirituals. Serà una manera de despertar la nostra consciència.

Les obres de misericòrdia són catorze: set d'espirituals i set de corporals. Les espirituals són: aconsellar a qui ho necessita; corregir el qui erra; ensenyar al qui no sap; perdonar les injúries; consolar el qui està trist; sofrir amb paciència els defectes del proïsme, i resar pels vius i difunts. Les corporals són: visitar i cuidar els malalts; donar menjar al famolenc; donar beure a l'assedegat; donar posada al pelegrí (o al refugiat); vestir el nu; redimir el captiu, i enterrar els morts.

El Full Diocesà dedicarà durant aquest jubileu uns espais a glossar i a meditar cada una de les obres de misericòrdia.

El llibre

Mots per a la família III.

Jordi Castellet, prev.

Déu continua fent-nos pensar. Forma part de la nostra vida, des de la quotidianitat, des de la cultura, des de la llengua, des del pensament, des de la filosofia, des de la fe, des de la moral. Déu em fa pensar com a tothom, en major o menor mesura. Per què hi ha mal en el món? Quin és el sentit de l'existència? Què puc esperar del futur? És realment la mort el punt final de la vida? Quin lloc té la resurrecció? I Déu?

Per a respondre-hi, en aquest volum presento cent textos que segueixen l'any litúrgic, des de les vigílies de Nadal, passant per la Quaresma i la Pasqua, amb una especial sensibilitat per les persones i les comunitats que, d'alguna manera, els han inspirat. Vols formar part d'aquesta gran família? Per a més informació sobre les presentacions públiques o per a sol·licitar-ne un exemplar, podeu trucar al tel. 938570303 o adreçar-vos al c/e. jrdkst@hotmail.com.

Francisco

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Fa uns mesos es va estrenar una pel·lícula sobre la vida del papa Francesc. Jo vaig tenir ocasió de veure-la en el marc d'una trobada de delegats de Joventut. Em va agradar i vaig pensar que seria molt bo que es passés a les sales de cinema de la diòcesi. Quan vaig saber que el Circuit Urgellenc, integració de les actuals sales de cinema de la diòcesi, no preveia passar-la, vaig oferir-los-hi fer-ne promoció si la programaven. Està previst, doncs, que el cap de setmana vinent, vigílies de Nadal, la passin als cinemes de Solsona i Tàrrrega.

Més endavant, el dia 31 de gener, a les 18.30h., es passarà a la ciutat de Berga, al Teatre/Cinema Patronat. Jo mateix, en aquest cas, faré una presentació en aquesta sala parroquial, bo i secundant el bon treball de la gent que fan possible que Berga tingui, de tant en tant, cinema cristià o espiritual.

No es tracta d'una pel·lícula de l'estil "vida de". Els guionistes han aconseguit presentar la figura del papa Francesc i alguns elements principals de la seva vida a través de la relació amb una periodista argentino-espanyola que li toca cobrir el conclave de l'any 2005. Aquesta dona descobreix i ens revela el cor pastoral del, d'aleshores, cardenal Bergoglio. Així, el film presenta amb gràcia i atractiu narratiu la vida del papa Francesc des de la seva joventut.

Com no pot ser d'una altra manera, en un treball cinematogràfic que té vocació d'atreure no només el públic catòlic sinó també a tota aquella gent captivada pels gestos i les paraules del Papa, no trobareu una visió global i completa de la seva figura. Certament, s'accentua la seva sensibilitat pels més pobres, el seu compromís contra la dictadura militar argentina i la seva atenció misericordiosa amb les persones, sigui quina sigui la seva situació canònica.

Els espectadors atents i ben formats detectareu tres o quatre actituds o fets on els guionistes, segons el meu parer, han carregat un xic les tintes per aproximar el Papa a les persones crítiques amb la doctrina moral de l'Església o amb la seva praxi pastoral habitual. Són, però, elements menors que en cap cas ni invaliden l'interès de la proposta cinematogràfica, ni indueixen a una comprensió de la figura del papa Francesc errònia.

Tots coneixem el Papa. Tots n'hem llegit titulars. Pocs, però, hem llegit els seus grans escrits. Aquesta presentació pot ajudar a molts a conèixer-lo una mica més. Us recomano, doncs, que l'aneu a veure. I si no podeu, estigueu atents a quan la passin per televisió o la treguin amb DVD.

